

дозаборів централізованого водопостачання встановлені зони санітарної охорони, вони поділені на 3 пояси, у межах яких забороняється господарська діяльність, у тому числі користування надрами, згідно з постановою Кабінету Міністрів України «Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів». Лісосмуги, ділянки природної рослинності, рекреаційні землі, частково землі сільськогосподарського призначення є елементами екомережі, для яких також встановлюються обмеження господарської діяльності згідно з законом України «Про екологічну мережу».

ОЦІНКА ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛІЗНИЧНОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

Шусть В.І.

*Наукові керівники – Дмитренко Т.В., канд. техн. наук, доцент,
Телюра Н.О., ст. викладач*

Залізничне машинобудування охоплює ділянки: вагонобудівництва і вагоноремонтні майстерні, паротягобудування і тепловозобудування [1]. Одним із підприємств залізничного машинобудування є Філія "Панютинський вагоноремонтний завод" АТ «Українська залізниця». Підприємство орієнтовано на здійсненні господарської і комерційної діяльності. Основними напрямками діяльності підприємства є: капітальний, капітально-відновлювальний і деповський ремонт вантажних вагонів; експлуатація і обслуговування спеціалізованих вагонів; ремонт і формування колісних пар; виготовлення запасних частин для залізничного транспорту; надання транспортно-експедиційних послуг під час перевезення експортно-імпортних, транзитних та інших вантажів; виготовлення будівельних виробів і матеріалів. Пріоритетним напрямком є експлуатація спеціалізованого рухомого складу. Підприємство також виробляє матеріали і вироби із шлакобетону (розчин цементний, шлакобетон, шлакоблок, тротуарні плити, блоки фундаментні тощо). Підприємство володіє великими виробничими потужностями, які дозволяють ремонтувати до 6500 вантажних вагонів на рік [2].

У результаті аналізу літературних джерел за напрямком дослідження виявлено, що об'єкти залізничного транспорту здійснюють негативний вплив на довкілля.

Метою дослідження є встановлення основних джерел забруднення навколишнього середовища на підприємстві, що розглядається, та оцінка їх впливу на компоненти довкілля.

Зважаючи на сказане, напрямок дослідження є актуальним, представляє інтерес для спеціалістів у області охорони навколишнього середовища та потребує детального вивчення.

Список джерел

1. Вільна енциклопедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki>
2. Україна сьогодні. Каталог провідних підприємств України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://rada.com.ua/ukr/catalog/9097/>

ПРОБЛЕМИ НОРМУВАННЯ ТА ОБЛІКУ УТВОРЕННЯ МЕДИЧНИХ ВІДХОДІВ В УКРАЇНІ

Назаренко О.П.

Науковий керівник – Хандогіна О.В., ст. викладач

Медичні відходи, які утворюються в лікувально-профілактичних закладах, вважаються потенційно більш небезпечними для людини, ніж будь-який інший тип відходів. Вони можуть містити збудники інфекційних та неінфекційних захворювань, токсичні чи радіоактивні речовини. Додаткові небезпеки виникають в результаті нелегального сортування на звалищах, куди можуть потрапляти медичні відходи, а також ручного сортування побутових відходів. Ця практика поширена в країнах з низьким і середнім рівнем доходу. Особи, які контактують з такими відходами, піддаються безпосередньому ризику отримання травм від голук і впливу небезпечних матеріалів.

Метою роботи є аналіз проблеми утворення та нормування медичних відходів у лікувально-профілактичних установах.

Медичні відходи класифікують за наступними категоріями: А – епідемічно-безпечні (сюди входять харчові та побутові відходи, що не мали контакту з біологічними рідинами пацієнтів, інфекційними та шкірно-венерологічними хворими); В – епідемічно-небезпечні (інфіковані та потенційно інфіковані відходи, які мали контакт з біологічними середовищами інфікованого матеріалу); С – токсикологічно-небезпечні (лікарські, діагностичні, дезінфекційні засоби; елементи живлення, предмети, що містять ртуть, прилади і обладнання, що містять важкі метали; відходи, що утворились в результаті експлуатації обладнання, транспорту тощо); D – радіологічно-небезпечні (матеріали, що утворюються в результаті використання радіоізотопів у медичних та/або наукових цілях, що перевищують допустимі рівні радіаційної безпеки).

Поводження з медичними відходами в Україні регулюється низкою нормативно-правових актів, серед яких найважливішими є Закон «Про відходи», Державні санітарно-протиепідемічні правила і норми